चतुर्थोऽध्यायः ॥

ब्रह्मोवाच ॥

ब्राह्मणस्य स्तवं श्रुत्वा परितुष्टो जनार्द्दनः ।
कृपाञ्चकार भगवान् भक्तेशो भक्तवत्सलः ॥ १ ॥
एतस्मिन्नन्तरे तत्र भगवान् [1]नन्दनन्दनः ।
नारायणर्षिः कृपया चाजगाम सरोवरं ॥ २ ॥
ददर्श ब्राह्मणवटुं तमेव मुनिपुङ्गवं[2] ।
तेजसा सुखदृश्येन सुन्दरं सुमनोहरं ॥ ३ ॥
पीतवस्त्रपरीधानं नवीनजलदप्रभं ।
चन्दनोक्षितसर्व्वाङ्गं वनमालाविभूषितं ॥ ४ ॥
प्रसन्नवदनं शुद्धं सस्मितं सर्व्वपूजितं ।
विभान्तञ्च जपन्तञ्च शुद्धस्फटिकमालया ॥ ५ ॥
दृष्ट्वा ननाम सहसा शिरसा विप्रपुङ्गवः ।
शुभाशिषं ददौ तस्मै दत्वा शिरसि हस्तकं ॥ ६ ॥
तमुवाच मुनिश्रेष्ठः कृपया दीनवत्सलः ।
हितं तथ्यं नीतिसारं परिणामसुखावहं ॥ ७ ॥

श्रीनारायणर्षिरुवाच ।

अये विप्र महाभाग सफलं जीवनं तव ।

---

[1] धर्म्मनन्दनः M. and T.

[2] पुङ्गवः M. and T.